

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີຫ້າສິບຫົກ

ເປີດເຜີຍຄວາມລັບແຫ່ງພຣະນິມິດ 17: ຄຳພະຍາກອນສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບຍິງໂສເຟນໃຫຍ່ ແລະ ສັດຮ້າຍ

Jeff Pippenger

2024-01-20

ພາບຕົວແທນສຸດທ້າຍຂອງບັນດາອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພົບໄດ້ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເຈັດ. ໃນບົດນັ້ນ, ໃນຂໍ້ທີສາມ, ໂຢຮັນຖືກນຳໄປສູ່ "ຖິ່ນທຸລະກັນດານ", ເພື່ອທູດສະຫວັນຈະໄດ້ສະແດງແກ່ໂຢຮັນເຖິງການພິພາກສາ "ຍິງໂສເຟນໃຫຍ່" ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ຜູ້ຊົງນັ່ງຢູ່ເທິງ "ນ້ຳຫຼາຍສາຍ" ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳ "ການຫຼົ້ນຊື່" ກັບ "ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ."

ແລະມີທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໃນເຈັດອົງທີ່ຖືຂັນທັງເຈັດໄດ້ມາ ແລະເວົ້າກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ຈົ່ງມາທຶນ; ເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າເຖິງການພິພາກສາຍິງໂສເຟນໃຫຍ່ຜູ້ນັ່ງຢູ່ເທິງນ້ຳຫຼາຍ; ບັນດາກະສັດແຫ່ງໂລກໄດ້ລ່ວງປະເວນກີບນາງ, ແລະຊາວໂລກທັງຫຼາຍກໍໄດ້ມົດວັດເຫຼົ່າແຫ່ງການລ່ວງປະເວນຂອງນາງ." ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນພຣະວິນຍານສູ່ຖິ່ນກັນດານ: ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນຍິງຜູ້ໜຶ່ງນັ່ງເທິງສັດຮ້າຍສີແດງເຂັ້ມ, ເຕັມໄປດ້ວຍນາມແຫ່ງການໝືນປະໝາດພຣະເຈົ້າ, ມີເຈັດຫົວ ແລະສິບເຂົ້າ. ພຣະນິມິດ 17:1-3.

ຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງໂຢຮັນເອງ, "ຖິ່ນກັນດານ"

ເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາ ນັບແຕ່ປີ 538 ຈົນຮອດເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798.

ແລະຍິງນັ້ນໄດ້ໜີເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານ ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕຽມໄວ້ສຳລັບນາງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍລ່ຽງດູນາງຢູ່ເທິງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ. ... ແລະໄດ້ປະທານປົກສອງປົກຂອງນິກອນຊີໃຫຍ່ແກ່ຍິງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ນາງບິນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານ ເຂົ້າໄປໃນບ່ອນຂອງນາງ ບ່ອນທີ່ນາງໄດ້ຮັບການລ່ຽງດູດູຂອງໜຶ່ງການ, ສອງການ, ແລະເຄິ່ງການ ໃຫ້ພັນຈາກໜ້າ, ພຣະນິມິດ 12:6, 14.

ໃນພຣະວິນຍານ,

ໂຢຮັນໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄປສູ່ໄລຍະເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາ.

ປີເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ລ່ວງໜ້າໂດຍສາມປີເຄິ່ງແຫ່ງຄວາມແຫ້ງແລ້ງໃນປະຫວັດຂອງ ເຢເຊເບນ, ອາຮາບ ແລະ ເອລີຢາ.

ປີເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າລະບົບສັນຕະປາບາຈະໄດ້ຮັບບາດແຜອັນເຖິງຕາຍຂອງມັນໃນປີ 1798,

ເພາະວ່າການນັ້ນໄດ້ຖືກ "ກຳນົດໄວ້" ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງຄວາມຄຽດແຄ້ນຄັ້ງທຳອິດ,

ຊຶ່ງເປັນຕອນສົ້ນສຸດຂອງສົງຄາມທີ່ໄດ້ນຳມາເຜີຍພຣະວິຫານ ແລະ ພົນໄຟ'

ໂດຍຜ່ານອຳນາດທັງສອງອັນເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາ ຄື ລັດທິຄວາມເປັນນອກສາສະໜາ ແລະ ລັດທິສັນຕະປາບາ.

ຂໍ້ເທັດຈິງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ແລ້ວໃນບົດຄວາມເມື່ອໄມ່ນ່ານມານ.

"ຍິງໂສເຟນໃຫຍ່," ແມ່ນຍິງໂສເຟນແຫ່ງເມືອງໄທໂຣຂອງອີຊາຢາ,

ຜູ້ຊຶ່ງຈະຖືກຫຼົງລົງໄປເປັນເວລາເຈັດສິບປີເຊິ່ງສັນຍະລັກ, ຊຶ່ງເປັນ "ວັນເວລາຂອງກະສັດອົງດຽວ."

ປະຫວັດສາດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງເຈັດສິບປີເຊິ່ງສັນຍະລັກນັ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ລ່ວງໜ້າໂດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນຊະເລືອກໃນລະຫວ່າງການຄອງອຳນາດຂອງບາບໂລນ,

ອານາຈັກທຳອິດໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ. ໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດນັ້ນ ຍິ່ງໃສ່ເພນືໃຫຍ່ແຫ່ງເມືອງໄທໄຮຈະຖືກຫຼົງລົງ. ເມື່ອຮອດປາຍສຸດຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ ນາງຈະຖືກລະນຶກເຖິງອີກຄັ້ງ ແລະຈະອອກໄປຮ້ອງເພງຂອງນາງອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງກະທຳການຜິດປະເພນີກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ໂຢຮັນໄດ້ຖືກນຳພາໃນຜ່າຍວິນຍານເຂົ້າໄປໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາປາ ເພື່ອຈະເຫັນການພິພາກສາເທິງອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາ. ຄຳພິພາກສາຂອງບຸດສາວຂອງປະໂຣຫິດຜູ້ກະທຳການຜິດປະເພນີ ຄືນາງຈະຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ.

ແລະຖ້າບຸດສາວຂອງປະໂລຫິດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນໂດຍການຫຼົງລົງ ນາງກໍ່ເຮັດໃຫ້ບັດາຂອງນາງເປັນມົນທົນດ້ວຍ. ນາງຈະຕ້ອງຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ. ພຣະທຳເລວີ 21:9.

ໃນນິມິດເລື່ອງການພິພາກສາຍິງແພດໃຫຍ່ ຊຶ່ງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ໂຢຮັນໂດຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທົດແທນໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄືວ່ານາງຖືກເຜົາດ້ວຍໄຟ.

ແລະເຂົາສົບເຂົາທຶນຳນໄດ້ເຫັນຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ, ເຂົາເຫຼົ່ານີ້ຈະຊົງຍິງແພດ, ແລະຈະເຮັດໃຫ້ນາງຮ້າງເບົາແລະເປືອຍກາຍ, ແລະຈະກິນເນື້ອຂອງນາງ, ແລະຈະເຜົານາງດ້ວຍໄຟ. ພຣະນິມິດ 17:16.

ນ້ຳຫຼາຍທີ່ໃສ່ເພນືໃຫຍ່ນັ້ນຢູ່ເທິງນັ້ນ ໝາຍເຖິງບັນດາປະຊາຊົນໃນໂລກ ຜູ້ຊຶ່ງຈະຖືກນຳເຂົ້າມາຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງນາງ ເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາລ້ວງໂລກທັງສົນໃຫ້ນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ຊຶ່ງກໍ່ແມ່ນໃສ່ເພນືໃຫຍ່ນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ຈາກນັ້ນສະຫະລັດອາເມຣິກາຈຶ່ງກາຍເປັນກະສັດເອກໃນບັນດາກະສັດສົບອົງ ຜູ້ທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ, ແລະໃນພາບປະກອບນີ້ ສະຫະລັດອາເມຣິກາເປັນຕົວແທນຂອງກະສັດອົງທຳອິດທີ່ໄດ້ກະທຳການຜິດປະເພນີກັບໂສເພນືນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່ານາງຈະກະທຳການນັ້ນກັບບັນດາກະສັດທັງໝົດໃນເວລາຕໍ່ມາ.

ກະສັດອົງທຳອິດໃນບັນດາກະສັດຫຼາຍອົງ ຖືກແທນດ້ວຍອາຮາບ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ແຕ່ງງານກັບຍິງແພດໃຫຍ່ ຜູ້ທີ່ຖືກແທນເປັນເຢເຊເບນໃນຄຣິດຈັກເທຍທິຣາ. ການພິພາກສາເຢເຊເບນ (ຍິງແພດໃຫຍ່) ສຳເລັດລົງໂດຍກະສັດສົບອົງ ຜູ້ທີ່ຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະມິດລະຫວ່າງສາສະໜາຈັກແລະລັດ ໂດຍອຳນາດຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນຈະເຫັນດີຍອມໃຫ້ອຳນາດສັນຕະປາປາຄອບຄອງໂລກ (ນັ້ນເທິງນ້ຳທັງຫຼາຍ) ທັງໆ ທີ່ພວກເຂົາກຽດຊົງຍິງແພດນັ້ນ.

ແລະເຂົາສົບເຂົາທຶນຳໄດ້ເຫັນນັ້ນ ແມ່ນກະສັດສົບອົງ ຜູ້ທີ່ຍິງບໍ່ໄດ້ຮັບອານາຈັກເທື່ອ; ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດເປັນກະສັດຢູ່ລົງໂມງໜຶ່ງຮ່ວມກັບສັດຮ້າຍ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີໃຈດຽວກັນ ແລະຈະມອບອຳນາດແລະເລືອດແຮງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດສົງຄາມກັບພຣະເມສານອ້ຍ ແລະພຣະເມສານອ້ຍຈະຊົງມີໃຈເຫຼົ້າເຂົ້າ; ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫຼົ້າເຈົ້າທັງປວງ ແລະເປັນກະສັດເຫຼົ້າກະສັດທັງປວງ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເອີ້ນ ແລະຖືກຊົງເລືອກໄວ້ ແລະສັດຊື່. ແລະທ່ານກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ນ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ຈຳໄດ້ເຫັນ ບ່ອນທີ່ຍິງແພດນັ້ນ ແມ່ນຊົນຊາດທັງຫຼາຍ ແລະຝູງຊົນ ແລະປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ ແລະພາສາທັງຫຼາຍ. ແລະເຂົາສົບເຂົາທຶນຳໄດ້ເຫັນຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະກຽດຊົງຍິງແພດ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ນາງຮ້າງເບົາແລະເປືອຍກາຍ ແລະຈະກິນເນື້ອຂອງນາງ ແລະຈະເຜົານາງເສຍດ້ວຍໄຟ. ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ ໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະໃຫ້ເຫັນພ້ອມກັນ ແລະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ ຈົນກວ່າພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ແລະຍິງນັ້ນທີ່ຈຳໄດ້ເຫັນ ຄືນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ

ຊົງຄອບຄອງເໝືອນບັນດາກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ພຣະນິມິດ 17:12–18.

“ກະສັດສົບອົງ” (ສະຫະປະຊາຊາດ) ແທ້ຈິງແລ້ວກຽດຊັງລະບົບສັນຕະປາປາ, ແຕ່ຖືກບັງຄັບໂດຍສະພາບການໃຫ້ມອບອານາຈັກອັນມີອາຍຸສັ້ນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ອຳນາດສັນຕະປາປາ ດ້ວຍຄວາມຫວັງອັນເປົ່າປ່າວວ່າຈະຊ່ວຍໂລກໃຫ້ໄພຮ້າຍຈາກໄພພິບັດທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ. ເມື່ອພວກເຂົາຕະຫຼົກເຖິງການຫລອກລວງຂອງນາງ, ພວກເຂົາກໍກາຍເປັນເຄື່ອງມືໃນການເຜົາຜາງດ້ວຍໄຟ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມກົດບັນຍັດໃນ Leviticus.

“ກະສັດສົບອົງ” “ເຮັດສົງຄາມກັບລູກແກະ”

ຜ່ານທາງການຂົ່ມເຫັງທີ່ພວກເຂົານຳມາເໝືອນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ເຫດໃດບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງໆຈຶ່ງກໍຄວາມວຸ້ນວາຍ, ແລະບັນດາຊົນຊາດຈຶ່ງຄິດໄດ້ຕອງສົງໄສໄປສະໄຫມດ? ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງຕົວຂຶ້ນ, ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງພ້ອມໃຈກັນປຶກສາ, ຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢໂຫວາ ແລະຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຈົ້າໄວ້, ໂດຍກ່າວວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຮົາຫັກເຄື່ອງພັນທະຂອງພວກເຂົາເສຍ, ແລະໂຍນເຊືອກຮັດຂອງພວກເຂົາອອກໄປໃຫ້ພັນຈາກພວກເຮົາ.” ພຣະອົງຜູ້ປະທັບຢູ່ໃນສະຫວັນຈະຊົງຫົວຮຸ້ນ; ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຍາະເຍື້ຍພວກເຂົາ. ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງກ່າວແກ່ພວກເຂົາໃນພຣະພິໄລດຂອງພຣະອົງ, ແລະຈະຊົງກະທົບໃຫ້ພວກເຂົາຫວາດຫວັ່ນດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍພຣະທັຍອັນຮ້າຍແຮງຂອງພຣະອົງ. ເພງສັນລະເສີນ 2:1–5.

ການຂົ່ມເຫັງທີ່ກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງໂລກໄດ້ກະທຳເພື່ອສັນຕະປາປານັ້ນ

ກໍໄດ້ຖືກກະທຳຕໍ່ພຣະຄຣິດເຊັ່ນກັນທັກກາງແຂນ.

ຜູ້ຊົງໄດ້ກ່າວໂດຍບາກຂອງດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ, ເຫດໃດບັນດາຊາດຕ່າງໆຈຶ່ງເຄືອດດານ, ແລະບັນດາປະຊາຊົນຈຶ່ງຄິດການອັນໄຮ້ປະໂຫຍດ? ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ລຸກຂຶ້ນ, ແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງໄດ້ລຸມນຸມກັນຕໍ່ຕ້ານອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງ. ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ເຮໂຣດ ແລະ ປົນທິອຸດ ປົລາດ ພ້ອມທັງຄົນຕ່າງຊາດ ແລະຊົນຊາດອິດສະຣາເອນ ໄດ້ລຸມນຸມກັນຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູ ບຸດບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງເຈົ້າໄວ້, ເພື່ອກະທຳທຸກສິ່ງຕາມທຳພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະດຳລິຂອງພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໄວ້ວ່າໜ້າໃຫ້ເປັນໄປ. ກົດຈະການ 4:25–28.

“ກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງໂລກ” ທີ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຖືກຕອກກາງແຂນ ເປັນຕົວແທນຂອງ “ກະສັດສົບອົງ” ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 17 ຜູ້ຊົງກະທຳສົງຄາມກັບພຣະເມສານອ້ຍອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ໂດຍການຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ທັກກາງແຂນ, ກະສັດເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນ “ທີມນຸມຂອງຄົນອະທຳ” ຜູ້ທີ່ “ຫ້ອມລ້ອມ” ພຣະຄຣິດ, ແລະຜູ້ທີ່ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນອີກຄັ້ງກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ເພາະວ່າຝຸງໝາໄດ້ລ້ອມຂ້າງນອ້ຍໄວ້, ທີ່ປະຊຸມຂອງຄົນອະທຳໄດ້ບົດລ້ອມຂ້າງນອ້ຍ; ພວກເຂົາໄດ້ແທງມືແລະຕີນຂອງຂ້າງນອ້ຍ. ຂ້າງນອ້ຍອາດນັບກະດູກຂອງຂ້າງນອ້ຍໄດ້ທັງໝົດ; ພວກເຂົາຈ້ອງມອງແລະເພັງດູຂ້າງນອ້ຍ. ພວກເຂົາແບ່ງເສື້ອຜ້າຂອງຂ້າງນອ້ຍກັນເອງ, ແລະຈັບສະຫລາກເພື່ອເສື້ອຄຸມຂອງຂ້າງນອ້ຍ. ພຣະຄຳພິເພງສັນລະເສີນ 22:16–18.

ກະສັດສົບອົງ, ຜູ້ນຳການພິພາກສາມາດເໝືອນຢຶງແມ່ຈ້າງໃຫຍ່ນັ້ນ, ຈະເຜົາຜາງດ້ວຍໄຟ, ເພາະນາງເປັນຢຶງແມ່ຈ້າງຜູ້ອ້າງຕົນວ່າເປັນບຸດສາວຂອງປະໂລຫິດ.

ກະສັດເຫຼົ່ານັ້ນຍັງຖືກພັນລະນາໄວ້ດ້ວຍວ່າເປັນ “ໝາ,”

ແລະກະສັດສົບອົງນັ້ນຈະບໍ່ພຽງແຕ່ເຜົາຢຶງແມ່ຈ້າງໃຫຍ່ນັ້ນດ້ວຍໄຟເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈະ “ກິນເນື້ອຂອງນາງ”

ອີກດ້ວຍ. ຄວາມຕາຍຂອງເຢເຊເບນໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອນາງຖືກຖືມລົງມາຈາກກຳແພງ
ແລະແຕກກະຈາຍລົງເທິງພື້ນດິນ, ແລ້ວພວກໝາກມາ ແລະກິນເນື້ອຂອງນາງ.

ເມື່ອເຢຣູໄດ້ມາເຖິງເຢດຊະເຣເອນ ເຢເຊເບນກໍໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງນັ້ນ; ແລະນາງໄດ້ແຕ່ງໜ້າ,
ແຕ່ງຜົມຂອງນາງ, ແລ້ວຊະໂງກເບື້ອງອອກທາງບ່ອງຢຽມ. ເມື່ອເຢຣູເຂົ້າມາທາງປະຕູເມືອງ ນາງກ່າວວ່າ,
“ຊົມຮູ້ ຜູ້ທີ່ຂ້ານາຍຂອງຕົນນັ້ນ ໄດ້ມີສັນຕິຫຼື?” ແລ້ວເຢຣູກໍເງິຍໜ້າຂຶ້ນໄປທາງບ່ອງຢຽມ ແລະກ່າວວ່າ,
“ໃຜຢູ່ຂ້າງເຮົາ? ໃຜ?” ແລະມີຂັນທຶສອງສາມຄົນຊະໂງກເບື້ອງລົງມາຫາທ່ານ. ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
“ຜັກນາງລົງມາ.” ພວກເຂົາຈຶ່ງຜັກນາງລົງມາ; ແລະເລືອດຂອງນາງບາງສ່ວນກໍກະເດັນໃສ່ກຳແພງ
ແລະໃສ່ມ້າ; ແລະເຢຣູກໍຢຽບນາງຢູ່ພາຍໃຕ້ຕົນ. ເມື່ອທ່ານເຂົ້າໄປແລ້ວ ທ່ານກໍກິນແລະດື່ມ ແລະກ່າວວ່າ,
“ບັດນີ້ ຈົ່ງໄປເບື້ອງຜູ້ຖືກສາບແຊ່ງນີ້ ແລະຝັງນາງເສຍ; ເພາະນາງເປັນທິດາຂອງກະສັດ.”
ພວກເຂົາກໍໄປເພື່ອຈະຝັງນາງ; ແຕ່ພົບວ່າບໍ່ເຫຼືອອັນໃດຂອງນາງນອກຈາກກະໂຫຼກສີສະ, ຕົນ,
ແລະຜາມທັງສອງ. ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບມາອີກ ແລະບອກທ່ານ. ແລະທ່ານກ່າວວ່າ,
“ນີ້ແມ່ນພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໂດຍຜ່ານເອລີຍາ ຊາວທິດຊະໄປ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ
ວ່າ, ‘ໃນເຂດດິນຂອງເຢດຊະເຣເອນ ໝາຈະກິນເນື້ອໜັງຂອງເຢເຊເບນ;
ແລະຊາກສົບຂອງເຢເຊເບນຈະເປັນເໝືອນຂີ້ສັດຢູ່ເທິງໜ້າດິນໃນເຂດດິນຂອງເຢດຊະເຣເອນ;
ຈົນຄົນທັງຫຼາຍຈະບໍ່ສາມາດເວົ້າວ່າ, ‘ນີ້ແມ່ນເຢເຊເບນ.’” 2 ກະສັດ 9:30–37

ກະສັດສົບອົງ, ຊຶ່ງແມ່ນສະຫະປະຊາຊາດ, ໂດຍທຶກະສັດເອກຂອງພວກເຂົາຄືສະຫະລັດອາເມຣິກາ,
ຈະນຳການພິພາກສາມາເໜືອລະບົບສັນຕະປາປາ ໂດຍເຜົ່ານາງດ້ວຍໄຟ ແລະກິນເນື້ອຂອງນາງ.
ການພິພາກສານັ້ນແຫຼະແມ່ນສົງເທິງດຸສະຫວັນມາເພື່ອສຳແດງແກໂຢຮັນ, ແລະເພື່ອຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ພາໂຢຮັນເຂົ້າໄປໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຖືນກັນດານ,
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຽງຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງແບບສຸມໃນປະຫວັດສາດຂອງຖືນກັນດານນັ້ນ,
ຫາກແມ່ນໄປເຖິງທ້າຍສຸດຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນໂດຍກົງ. ເປັນທີ່ປະຈັກຊັດວ່າ
ໂຢຮັນໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງໜັງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ເພາະເມື່ອທ່ານເຫັນຍິງນັ້ນ
ນາງໄດ້ມັດດ້ວຍເລືອດແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຢູ່ແລ້ວ ແລະໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ແລ້ວວ່າເປັນແມ່ຂອງຍິງໂສເພນທັງຫຼາຍ.

ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນພຣະວິນຍານເຂົ້າສູ່ຖືນກັນດານ; ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍິງຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ເທິງສັດຮ້າຍສີແດງເຂັ້ມ, ເຕັມໄປດ້ວຍຊີວິດແຫ່ງການໝັ້ນປະໝາດ,
ມີຈັດຫົວ ແລະ ສົບເຂົ້າ. ແລະ ຍິງນັ້ນໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າສົມວົງ ແລະ ສີແດງເຂັ້ມ, ແລະ ຖືກປະດັບດ້ວຍຄຳ ແລະ
ເພັດພອຍອັນລຳຄ່າ ແລະ ໄຂ່ມຸກ, ໃນມືຂອງນາງມີຈອກຄຳ ເຕັມໄປດ້ວຍສົງອັນໜ້າກຽດຊັງ ແລະ
ຄວາມໂສໂຄກແຫ່ງການຫລົ້ນຊື່ຂອງນາງ. ແລະ ທີ່ໜ້າຜາກຂອງນາງມີຊີຂຽນໄວ້ວ່າ, ຄວາມລັບລື,
ບາບໂລນໃຫຍ່, ແມ່ແຫ່ງຍິງໂສເພນ ແລະ ສົງອັນໜ້າກຽດຊັງທັງຫລາຍແຫ່ງໂລກ. ແລະ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍິງນັ້ນເມົາມາຍດ້ວຍເລືອດຂອງພວກວິສຸດ, ແລະ
ດ້ວຍເລືອດຂອງພວກພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນນາງ,
ຂ້າພະເຈົ້າກໍປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງ. ພຣະນິມົດ 17:3–6.

ຍິງໂສເພນແຫ່ງເມືອງຕາໂຮ, ຜູ້ຊຶ້ງກໍແມ່ນ “ຍິງໂສເພນຍິງໃຫຍ່” ທີ່ຖືກພັນລະນາໄວ້ໃນພຣະນິມົດບົດ 17,
ຈະຕ້ອງຖືກລົ້ມໄປ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ນາງຈະຮ້ອງເພງຂອງນາງອີກຄັ້ງໜຶ່ງ
ແລະກະທຳການຜິດປະເວນກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ.

ພະຈະນານຸກົມທົດບັນທຶອມຮັບໃດໆ ທີ່ໄດ້ຕົວພົມກ່ອນປີ 1950 ລ້ວນແຕ່ລະບຸວ່າ ຍິງຜູ້ທີ່ນຸ່ງຫົ່ມສີແດງເຂັ້ມໃນ
Revelation ບົດທີ 17 ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄຣິສຕະຈັກໂຣມັນຄາທອລິກ, ແຕ່ໃນທຸກມື້ ໂລກກັບຄືດວ້າ
ຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກເປັນຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນ. ໂລກໄດ້ລົ້ມໄປແລ້ວວ່າ ນາງແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນໃຜ.

ເມື່ອໂຢຮັນໄດ້ເຫັນນາງ ການຂົ່ມເຫັງໃນຍຸກມັດໄດ້ມາເຖິງບາຍທາງແລ້ວ
ເພາະວ່ານາງໄດ້ເມົາແລ້ວດ້ວຍເລືອດຂອງບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດ.

ສົງທິບັນທຳມະຊາດສະແດງໃຫ້ເຫັນສົງທິບັນຜ່າຍວິນຍານ, ແລະຄົນເຮົາຍ່ອມເມົາຫຼັງຈາກດົມ
ບໍ່ແມ່ນກ່ອນດົມ.

ພວກໂບຣເຕສະແຕນທີ່ໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກຄາທອລິກຫຼາຍສະຕະວັດກ່ອນປີ 1798 ນັ້ນ,
ໄດ້ລົ້ມການເດີນທາງກັບຄືນສູ່ສາມັກຄີທຳຄາທອລິກແລ້ວໃນປີ 1798, ເພາະນາງຖືກລະບຸວ່າເປັນ
“ແມ່ແຫ່ງຍິງໃສເພນີ.” ເມື່ອໄຢຮັນໄດ້ເຫັນນາງແລະຮູ້ສຶກປະຫລາດໃຈ,
ບັນດາຄຣິດຕະຈັກທິເຄຢ໌ແຍກອອກຈາກຄວາມສາມັກຄີຂອງນາງກໍໄດ້ກັບຄືນແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ
ໄຢຮັນຈຶ່ງຖືກນຳໄປຍັງປີ 1798, ເມື່ອຍິງແພດໃຫຍ່ນັ້ນໄດ້ສັງຫານຄຣິດສະຕຽນຫຼາຍລ້ານຄົນແລ້ວ,
ແລະໄດ້ລ້ວງບັນດາຄຣິດຕະຈັກໂບຣເຕສະແຕນໃນອະດີດໃຫຍ່ອມຮັບຂໍ້ອ້າງອັນອາດຫານຂອງນາງທີ່ວ່າ
ນາງເປັນຫົວໜ້າຂອງບັນດາຄຣິດຕະຈັກ, ດັ່ງທີ່ຈັບຕົນຽນໄດ້ລະບຸນາງໄວ້ໃນປີ 533.

ຈາກຈຸດຍືນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງປີ 1798,
ທູດສະຫວັນຈົງໄດ້ສະແດງແກໂຢຮັນຮູບພາບສຸດທ້າຍຂອງບັນດາອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

ແລະທູດສະຫວັນນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງປະຫລາດໃຈ?
ຂ້ານ້ອຍຈະບອກແກ່ເຈົ້າເຖິງຄວາມລັກລັບຂອງຍິງນັ້ນ ແລະຂອງສັດຮ້າຍທີ່ເບກນາງໄວ້, ຊຶ່ງມີຈັດຫົວ
ແລະສົບເຂົ້າ. ສັດຮ້າຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນ ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີ; ແລະມັນຈະຂຶ້ນມາຈາກເຫວລິກທີ່ມີກັນ
ແລະຈະໄປສູ່ຄວາມພິນາດ; ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ,
ຜູ້ທີ່ຊີຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ,
ຈະປະຫລາດໃຈເມື່ອເຫັນສັດຮ້າຍທີ່ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີ ແຕ່ຍັງຈະມີຢູ່
ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມຄຶດທີ່ມີບັນຍາ. ເຈັດຫົວນັ້ນຄືເຈັດພູ ທີ່ຍິງນັ້ນນັ່ງຢູ່ເທິງ. ແລະຍັງເປັນກະສັດເຈັດອົງ:
ຫ້າອົງໄດ້ລົ້ມໄປແລ້ວ, ອົງໜຶ່ງກຳລັງມີຢູ່, ແລະອີກອົງໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມາ; ແລະເມື່ອລາວມາແລ້ວ
ລາວຕ້ອງຢູ່ພຽງຊົ່ວໄລຍະສັ້ນໆ. ແລະສັດຮ້າຍທີ່ເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີນັ້ນ, ມັນເອງເປັນອົງທີ່ເບດ
ແລະກໍມາຈາກເຈັດອົງນັ້ນ, ແລະກຳລັງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ແລະສົບເຂົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນຄືກະສັດສົບອົງ
ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບອານາຈັກ; ແຕ່ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດດັ່ງກະສັດຢູ່ຮ່ວມກັບສັດຮ້າຍເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ.
ພຣະນິມິດ 17:7-12.

ສັດຮ້າຍແມ່ນອານາຈັກໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ດັ່ງທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນດານເອນບົດທີ 7 ແລະ 8;
ແລະຄວາມລັກລັບທີ່ທູດສະຫວັນກຳລັງນຳສະເໜີແກໂຢຮັນນັ້ນ
ກໍຄືຄວາມລັກລັບຂອງສັດຮ້າຍແລະຂອງແມ່ຍິງຜູ້ຂຶ້ນເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນ.
ແມ່ຍິງຜູ້ຂຶ້ນເທິງສັດຮ້າຍນັ້ນແມ່ນຍິງໃສເພນີໃຫຍ່ ຜູ້ທີ່ກະທຳການລ່ວງປະເວນກັບກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງໂລກ.
ນາງຄືເຢເຊເບນ ແລະສາມຂອງນາງຄື ອາຮາບ.

ເຫດສະນັ້ນ ຊາຍຈະລະຈາກບົດາແລະມານດາຂອງຕົນ ແລະຈະຕິດພັນກັບພັນລະຍາຂອງຕົນ;
ແລະທັງສອງຈະເປັນເນື້ອດຽວກັນ. ປະຖົມມະການ 2:24.

ຜູ້ຊາຍຄືຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງຄືຜູ້ຍິງ, ແຕ່ເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນ ທັງສອງເປັນເນື້ອດຽວກັນ.
ຄວາມລັກລັບຂອງສັດຮ້າຍຄື ມັນເປັນການປະສົມກັນຂອງຄຣິສຕະຈັກ ແລະ ລັດ,
ເປັນການປະສົມກັນຂອງແມ່ຍິງ (ຄຣິສຕະຈັກ) ແລະ ສັດຮ້າຍ (ບັນດາກະສັດ) ຊຶ່ງເປັນອານາຈັກດຽວ
ແຕ່ປະກອບດ້ວຍສອງພາກສ່ວນ. ການປົກຄອງຂອງລັດ ແລະ
ການປົກຄອງຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຖືກຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ໂດຍທີ່ແມ່ຍິງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ ແມ່ນ
“ຮູບຂອງສັດຮ້າຍ.” ໄຢຮັນໄດ້ຮັບການສຳແດງໃຫ້ເຫັນແມ່ຍິງຖືກສັດຮ້າຍບັນທຸກໄປ,
ເພາະນາງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ.

ແລະຍິງຄົນນັ້ນທີ່ຈຳໄດ້ເຫັນ ກໍຄົນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຄອບຄອງເໜືອກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ.
ພຣະນິມິດ 17:18

ຮ່ວມກັນແລ້ວ ສັດຮ້າຍແລະຍິງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກດຽວກັນ (ເນື້ອໜັງດຽວ),
ແຕ່ທຸດສະຫວັນກຳລັງເປັນໜັກເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງຍິງໃສ່ເພນີໃຫຍ່ກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງໂລກ.
"ສັດຮ້າຍນັ້ນ" ທີ່ "ເຄຢິມ, ແລະບັດນີມ" ຊຶ່ງ "ຈະຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວທິບິມກິນ ແລະຈະໄປສູ່ຄວາມພິນາດ,"
ແລະທີ່ "ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະປະຫລາດໃຈຕາມມັນ" ນັ້ນ ຄືຕຳແໜ່ງສັນຕະປາປາ
ເມື່ອບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງຍິງໃສ່ເພນີໃຫຍ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ນາງ "ເຄຢິເບັນ"
ອານາຈັກທີ່ໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ, ແຕ່ໄດ້ຖືກ "ກຳນົດໄວ້"
ວ່ານາງຈະໄດ້ຮັບບາດແຜເຖິງຕາຍໃນປີ 1798.

ເມື່ອໂຍຮັນຖືກນຳໃນຝ່າຍວິນຍານໄປຍັງປີ 1798, ນາງ "ບໍ່ແມ່ນ" ສັດຮ້າຍ; ແລະ "ແຕ່ກໍຍັງ"
ເມື່ອບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງນາງຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍດີໃນຕອນທ້າຍຂອງເຈດຕະນະບໍ່ໄດ້ແຫ່ງສັນຍະລັກ
ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ານ, ນາງ "ແມ່ນ" ມີຊີວິດອີກຄັ້ງ, ຮ້ອງເພງຂອງນາງ,
ກະທຳການຜິດປະເພນີ ແລະ ຂ້າຄຣິສຕຽນ.

ບົດທີ່ສືບເຈດຕະນະການນຳສະເໜີຄຶງສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ແລະດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບການກ່າວເຖິງຄຶງທຳອິດຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ.
ການກ່າວເຖິງອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນຄຶງທຳອິດພົບໄດ້ໃນດານເຮອນບົດທີ່ສອງ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນແຜນພູມທັງສອງສະບັບ
ອັນເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳບັນຊາຂອງຮາບາກຸທທີ່ໃຫ້ຂຽນນິມິດນັ້ນ
ແລະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໄວ້ເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງ.

ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງໃນການເຂົ້າໃຈອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີຂອງດານເຮອນ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນບົດທີ 2, 7 ແລະ 8, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນ.
ອັນມະນີອັນລຳຄ່າຂອງມັນເລີ່ມໃນດານເຮອນບົດທີ 2 ສ່ອງປະກາຍສະຫວ່າງຍິ່ງກວ່າເກົ່າສົບເທົ່າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ,
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນການລະບຸເຖິງການກ່າວເຖິງຄຶງທຳອິດ
ບ່ຽງແຕ່ຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງເປັນການກ່າວເຖິງຄຶງທຳອິດຂອງການເປີດເຜີຍວ່າ ອົງທີ່ເປັນມາຈາກເຈດ.
ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໄສເພື່ອສະແດງປາຍທາງຂອງສົງໄສນັ້ນຢູ່ສະເໝີ.

ຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງກຳລັງກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະ ໂຍຮັນ, ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 17
ກຳລັງຊີ້ບອກອານາຈັກຜ່າຍໂລກອັນສຸດທ້າຍ ເມື່ອທ່ານນຳສະເໜີ "ສັດຮ້າຍທີ່" "ເຄຢິມຢູ, ແລະ ບໍ່ມີຢູ; ແລະ
ຈະຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເລກທິບິມກິນ, ແລະ ຈະໄປສູ່ຄວາມພິນາດ." ສັດຮ້າຍນັ້ນຂຶ້ນມາຈາກ "ຫຸບເລກທິບິມກິນ,"
ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ການປາກົດອອກໃໝ່ຂອງອຳນາດແຫ່ງຊາຕານ."

"ເມື່ອເຂົາຈະໄດ້ສິ້ນສຸດ [ກຳລັງຈະສິ້ນສຸດ] ຄຳພະຍາກອນຂອງເຂົາ.'

ຊ່ວງເວລາທີ່ພະຍານທັງສອງຈະຕ້ອງພະຍາກອນໂດຍນຸ່ງຫົວຜ້າກະສອບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798.

ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ການສິ້ນສຸດແຫ່ງພາລະກົດຂອງເຂົາໃນຄວາມມັດມົວ

ສົງຄາມຈະຖືກກະຕຸ້ນຕໍ່ສູ້ເຂົາໂດຍອຳນາດທີ່ຖືກແທນຄຳວ່າ 'ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວໄຮ້ກັນ.'

ໃນຫຼາຍປະເທດໃນທະວີບຢູໂຣບ

ອຳນາດທີ່ປົກຄອງຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກແລະລັດໄດ້ຖືກຊາຕານຄວບຄຸມມາເປັນເວລາຫຼາຍສະຕະວັດ

ໂດຍຜ່ານສັກກາງຂອງລະບົບສັນຕະປາປາ.

ແຕ່ໃນບ່ອນນີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ເຫັນການສະແດງອອກແບບໃໝ່ຂອງອຳນາດແຫ່ງຊາຕານ." The
Great Controversy, 268.

ນັກເທວະວິທະຍາບາງຄົນຈະໂຕ້ແຍ້ງວ່າ ເນື່ອງຈາກ "ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວໂຮກັນ" ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11 ໄດ້ຖືກລະບຸໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນວ່າເປັນລັດທິບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າຂອງການປະຕິວັດຜຮັງ, ດັ່ງນັ້ນສຳນວນ "ຫຸບເຫວໂຮກັນ" ຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດທິບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ອິດສະລາມໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກ "ຫຸບເຫວໂຮກັນ" ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 9, ແລະອິດສະລາມບໍ່ແມ່ນລັດທິບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ. ຫຸບເຫວໂຮກັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະກົດສຳແດງຂອງຊາຕານ.

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກເຂົາວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນໃນນິມິດວ່າ ວິຊາສະກົດຈິດນັ້ນມາຈາກມານຮ້າຍ, ຈາກຫຸບເຫວເລກສຸດ, ແລະໃນໄມ້ຊ້ຳມັນຈະໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ພ້ອມກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຍັງຄົງໃຊ້ມັນຕໍ່ໄປ." Review and Herald, July 21, 1851.

ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ມາຈາກ "ມານຮ້າຍ," ກໍແມ່ນສິ່ງທີ່ມາຈາກ "ຫຸບເຫວເລກສຸດຢັ້ງ." ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວເລກສຸດຢັ້ງນັ້ນ ແມ່ນອຳນາດທີ່ໄປສູ່ຄວາມພິນາດສູນ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ຖືກຈາລຶກໄວ້ໃນປຶ້ມນັ້ນ ຈະພາກັນພົດສະວົງຕາມມັນ. "ຄວາມພິນາດສູນ" ໝາຍເຖິງການຖືກລົງໂທດນິ້ວນດອນ ແລະໃນພຣະນິມິດໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເປັນ "ບັງໄຟ," ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ສັດຮ້າຍຖືກໂຍນລົງໄປ.

ແລະສັດຮ້າຍນັ້ນຖືກຈັບໄວ້,
ແລະພ້ອມກັບມັນກໍມີສາດສະດາຈອມບອມຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳການອັດສະຈັນຕໍ່ໜ້າມັນ,
ຊຶ່ງໂດຍການອັດສະຈັນນັ້ນໄດ້ລົ້ວງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ມີສະການຮູບຂອງມັນ.
ທັງສອງນັ້ນຖືກໂຍນລົງໄປທັງເປັນໃນບັງໄຟທີ່ລຸກໄໝດ້ວຍກຳມະຖັນ. ພຣະນິມິດ 19:20

ໃນບົດທີສິບສາມ ສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດທີ່ຂຶ້ນມາຈາກທະເລ ຊຶ່ງຊິສະຕີໄວທ໌ ໄດ້ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນວ່າແມ່ນສັນຕະປາປາ ຖືກລະບຸໄວ້. ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ຊາວໂລກພາກັນພິສະວົງຕົວຕາມສັດຮ້າຍຂອງສັນຕະປາປາ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫົວໜຶ່ງໃນຫົວທັງຫຼາຍຂອງມັນປານກັບຖືກຜັນຈົນເຖິງຕາຍ;
ແລະບາດແຜອັນເຖິງຕາຍນັ້ນຂອງມັນກໍໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ;
ແລະຊາວໂລກທັງໝົດກໍພາກັນປະຫລາດໃຈຕາມສັດຮ້າຍນັ້ນ. ພຣະນິມິດ 13:13.

ສັດຮ້າຍໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ ທີ່ "ບັນດາຜູ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກຈະພາກັນພິສະວົງ" ຕາມມັນນັ້ນ ແມ່ນການສຳແດງຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງອຳນາດຊາຕານ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເມື່ອບາດແຜສາຫັດຂອງລະບົບສັນຕະປາປາໄດ້ຮັບການປົນປົວ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້. ທຸກລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຍິນນີ້ ແລະຂອງສັດຮ້າຍທີ່ນາໆຂຶ້ນໃນບົດທີສິບເຈັດ ລ້ວນຊືບອກເຖິງຄຣິດຈັກໂຣມ ດັ່ງທີ່ພົດຈະນານຸກົມທີ່ຈັດພິມກ່ອນປີ 1950 ໄດ້ລະບຸໄວ້.

ສັດຮ້າຍໃນພຣະນິມິດບົດທີ 17 ເປັນສັນຍາລັກຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກແລະລັດ ຊຶ່ງເປັນຮູບຂອງສັດຮ້າຍ. ສັດຮ້າຍທີ່ມີຈິດຫົວແລະສິບເຂົ້ານັ້ນ ຄືອານາຈັກທີ່ປະກອບຂຶ້ນດ້ວຍກະສັດສິບອົງ (ສະຫະປະຊາຊາດ) ຊຶ່ງແມ່ຍິງນັ້ນຂຶ້ນເທິງແລະປົກຄອງເໝືອ. ແມ່ຍິງນັ້ນຄືລະບົບສັນຕະປາປາ ຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນ ບາບີລອນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ແມ່ຂອງຍິງແດດ. ຫຼັງຈາກໄດ້ລະບຸສັນຍາລັກຕ່າງໆແລ້ວ ເຮົາສາມາດກັບໄປຍັງປີ 1798 ໄດ້; ຈຸດໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດທີ່ຢືນຢັນຖືກນຳໄປເຖິງ ເພື່ອຮັບການສະແດງພາບສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະການເປັນຕົວແທນຂອງມັນໃນດ້ານເື່ອນບົດທີ 2 ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ທຸກຊາດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາສູ່ເວທີແຫ່ງການກະທຳ ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຄອບຄອງບ່ອນຂອງຕົນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອຈະໄດ້ບຳກົດວ່າ ມັນຈະປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະປະສົງຂອງ ‘ພະຍາມເຜົາ ແລະ ຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ’ ຫຼືບໍ່. ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຕິດຕາມການຮຸ່ງຂຶ້ນແລະການຕົກຕ່ຳຂອງອານາຈັກໃຫຍ່ໆຂອງໂລກ—ບາບີລອນ, ມາດີດ-ເປີເຊຍ, ກຣີກ, ແລະ ໂຣມ. ກັບແຕ່ລະອານາຈັກເຫຼົ່ານີ້ ກໍ່ໝາຍເຖິງການກັບບັນດາຊາດທີ່ມີອຳນາດນ້ອຍກວ່າ, ປະຫວັດສາດໄດ້ຊ້ຳຮອຍຕົນເອງ. ແຕ່ລະອານາຈັກມີໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບຂອງຕົນ, ແຕ່ລະອານາຈັກລົ້ມເຫຼວ, ລັດສະໝີຂອງມັນຈາງຫາຍໄປ, ອຳນາດຂອງມັນສູນສຶນໄປ, ແລະ ບ່ອນຂອງມັນກໍ່ຖືກອີກອັນໜຶ່ງເຂົ້າຄອບຄອງ.”

“ໃນຂະນະທີ່ບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ປະຕິເສດຫຼັກການຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໃນການປະຕິເສດນັ້ນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມພິນາດຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ກໍ່ຍັງບຳກົດຢ່າງແຈ້ງວ່າ ພຣະປະສົງອັນສູງສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຄອບຄອງເໝືອທຸກສິ່ງ ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ຜ່ານການເຄື່ອນໄຫວທັງປວງຂອງພວກເຂົາ.” Education, 177.